

δήμου τὰ ὄπλα τόνδε τὸν τρόπον. ἐξοπλάσιαν ἐν τῷ
 Θησείῳ ποιησάμενος ἐκκλησιάζειν ἐπεχείρει, καὶ [χρόνον
 προσηγόν] ρενεν μικρόν· οὐ φασκόντων δὲ κατακούειν ἐκέλευ-
 σεν αὐτοὺς προσαναβῆναι πρὸς τὸ πρόπυλον τῆς ἀκροπόλεως,
 ἵνα γεγωνῆ μάλλον. ἐν ᾧ δ' ἐκεῖνος διέτριβε δημηγορῶν, 5
 ἀνελόντες οἱ ἐπὶ τούτῳ τεταγμένοι τὰ ὄπλα καὶ [κατα]κλεί-
 σαντες εἰς τὰ πλησίον οἰκήματα τοῦ Θησείου διεσήμηναν
 5 ἐλθόντες πρὸς τὸν Πεισίστρατον. ὁ δὲ ἐπεὶ τὸν ἄλλον
 λόγον ἐπετέλεσεν, εἶπε καὶ περὶ τῶν ὄπλων τὸ γεγονός ὡς
 οὐ χρῆθαι θαυμάζειν οὐδ' ἀθυμεῖν, ἀλλ' ἀπελθόντας ἐπὶ τῶν 10
 ἰδίων εἶναι, τῶν δὲ κοινῶν αὐτὸς ἐπιμελήσεσθαι πάντων.

16 Ἡ μὲν οὖν Πεισιστράτου τυραννὶς ἐξ ἀρχῆς τε κατέστη
 2 τοῦτον τὸν τρόπον καὶ μεταβολὰς ἔσχεν τοσαύτας. διώκει
 δ' ὁ Πεισίστρατος, ὥσπερ εἴρηται, τὰ περὶ τὴν πόλιν
 μετρίως καὶ μάλλον πολιτικῶς ἢ τυραννικῶς· ἐν τε γὰρ 15
 τοῖς ἄλλοις φιλόανθρωπος ἦν καὶ πρᾶος καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσι
 συγγνωμονικός, καὶ δὴ καὶ τοῖς ἀπόροις προεδάνειζε χρήματα
 3 πρὸς τὰς ἐργασίας, ὥστε διατρέφεσθαι γεωργοῦντας. τοῦτο
 δ' ἐποίει δυοῖν χάριν, ἵνα μήτε ἐν τῷ ἄστυ διατρίβωσιν
 ἀλλὰ διεσπαρμένοι κατὰ τὴν χώραν, καὶ ὅπως εὐποροῦντες 20
 τῶν μετρίων καὶ πρὸς τοῖς ἰδίοις ὄντες μήτ' ἐπιθυμῶσι
 4 μήτε σχολάζωσιν ἐπιμελεῖσθαι τῶν κοινῶν. ἅμα δὲ
 συνέβαιεν αὐτῷ καὶ τὰς προσόδους γίνεσθαι μείζους
 ἐξεργαζομένης τῆς χώρας· ἐπράττετο γὰρ ἀπὸ τῶν γιγνο-
 5 μένων δεκάτην. διὸ καὶ τοὺς κατὰ δήμους κατεσκεύασε 25
 δικαστάς, καὶ αὐτὸς ἐξῆει πολλάκις εἰς τὴν χώραν ἐπισκοπῶν
 καὶ διαλύων τοὺς διαφορομένους, ὅπως μὴ καταβαίνοντες
 6 εἰς τὸ ἄστυ παραμελῶσι τῶν ἔργων. τοιαύτης γὰρ τινος
 ἐξόδου τῷ Πεισιστράτῳ γιγνομένης συμβῆναί φασι τὰ περὶ
 τὸν ἐν τῷ Ὑμηττῷ γεωργοῦντα τὸ κληθὲν ὕστερον χωρίον 30
 ἀτελές. ἰδὼν γὰρ τινα παντελῶς πέτρας σκάπτοντα καὶ